

The Holy See

PORUKA PAPE BENEDIKTA XVI. ZA SVJETSKI MISIJSKI DAN

21. listopada 2007.

Sve Crkve za cio svijet

Draga braćo i sestre!

U prigodi idućega Svjetskog misijskog dana elja mi je pozvati sav Boji narod – pastire, svećenike, redovnike, redovnice i laike – na zajedničko promišljanje o urnosti i vanosti koju misijsko djelovanje ima također u ovo naše doba. Ne prestaju se, naime, razlijevati, kao podsjetnik svim ljudima i usrdni apel, riječi kojima je Isus Krist, raspeti i uskrsli, prije no što će uzići na nebo, apostolima povjerio misijsko poslanje: "Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!" (Mt 28,19-20). U ostvarenju zahtjevnog djela evangelizacije podupire nas i prati sigurnost da je On, gospodar etve, s nama i da trajno upravlja korake svog naroda. Krist je taj neiscrpni izvor poslanja Crkve. Ove nas godine usto još jedan razlog potiče na obnovljenu misijsku zauzetost: slavi se naime 50. obljetnica enciklike sluge Bojega Pija XII. Fidei donum, kojom se promiče i potiče suradnja među Crkvama za misiju ad gentes.

"Sve Crkve za cio svijet" tema je idućeg Svjetskog misijskog dana. Ona poziva mjesne Crkve na svih pet kontinenata da postanu svjesne urne nunosti pokretanja misijskog djela sred mnogih i teških izazova našega doba. Prilike u kojima ljudi ive zacijelo su se u međuvremenu promijenile i ovih su se desetljeća poduzeli veliki naponi za širenje evanđelja, osobito počevši od Drugoga vaticanskog koncila naovamo. Ostaje ipak još mnogo toga za učiniti da bi se odgovorilo na misijski poziv koji Gospodin neumorno nastavlja upućivati svakom kršteniku. On u prvome redu nastavlja pozivati Crkve takozvane drevne tradicije, koje su nekoć za misije davale ne samo materijalna sredstva već također lijep broj svećenika, redovnika, redovnica i laika, oivljujući tako djelotvornu

suradnju među kršćanskim zajednicama. Ta je suradnja urodila obilnim apostolskim plodovima kako za mlade Crkve u misijskim zemljama, tako i za crkvene stvarnosti iz kojih su misionari odlazili u misije. Pred nadirućom sekulariziranom kulturom, koja, kako se ponekad čini, sve više prodire u zapadna društva, te su Crkve, promatrajući pored ostalog krizu obitelji, opadanje broja zvanja i sve veće starenje klera, izložene opasnosti da se zatvore u same sebe, da s malom nadom gledaju u budućnost i popuste u svojim misijskim nastojanjima. No, upravo je ovo trenutak da se s pouzdanjem otvore Bojoj providnosti, jer Bog nikada ne napušta svoj narod već ga snagom Duha Svetoga vodi prema ispunjenju svoga vječnog nauma spasenja.

Dobri Pastir poziva također Crkve u kojima je Radosna vijest tek u najnovije doba naviještena da se velikodušno posvete misiji ad gentes. Premda se u svome razvoju susreću s nemalim poteškoćama i preprekama, te zajednice bilježe stalan rast. Neke od njih imaju sreću da obiluju svećenicima i zavjetovanim osobama koje se u ne malom broju, unatoč tome što postoje velike potrebe in loco, šalje da obavljaju svoju pastoralnu i apostolsku slubu na drugim mjestima, pa i u zemljama drevne evangelizacije. Svjedočimo tako veoma korisnoj "razmjeni darova", koja je na korist cijelome Kristovu mističnom tijelu. Iva mi je elja da se misijska suradnja još više osnaži i da se istodobno prepozna vrijednost skrivenih talenata i karizmi svakog pojedinca. elim, nadalje, da Svjetski misijski dan pridonese tome da sve kršćanske zajednice i svaki krštenik postanu sve više svjesni da je Kristov poziv na širenje njegova Kraljevstva sve do nakanj zemlje upućen svima "Crkva je misionarska po svojoj naravi – piše Ivan Pavao II. u enciklici Redemptoris missio – jer Kristova zapovijed nije nešto prigodno i izvanjsko, nego dopire do same sri Crkve. Iz toga slijedi da je cijela Crkva i svaka Crkva poslana poganima. Pa i same vrlo mlade Crkve, da bi taj misijski ar procvao i kod njihovih zemljaka, vrlo je prikladno da što prije stvarno sudjeluju u općem misijskom radu Crkve, šaljući i same misionare da po svem svijetu naviještaju evanđelje, makar trpjele od nestašica klera" (br. 62).

Pedeset godina od povijesnog poziva moga prethodnika Pija XII. s enciklikom Fidei donum na suradnju među Crkvama u misijskoj slubi, elio bih ponovno potvrditi da naviještaj evanđelja ništa nije izgubio na svojoj aktualnosti i da je prijeko potreban. U spomenutoj enciklici Redemptoris missio papa Ivan Pavao II. je, sa svoje strane, prepoznao da je "misija Crkve, zasigurno, šira od samog 'zajedništva među crkvama': uz pomoć koju prua pri ponovnoj evangelizaciji, ona mora također ići dalje u smislu osobitoga misijskog poslanja" (br. 64). Misijska zauzetost ostaje prema tome, kao što je to više put ponovljeno, prva sluba koju Crkva duguje današnjem čovječanstvu, kako bi se kulturne, društvene i etičke promjene upravilo u pravom smjeru i u njih utkao duh evanđelja; kako bi se Kristovo spasenje pruilo čovjeku našega doba, koji je u mnogim krajevima svijeta ponien i potlačen zbog siromaštava koja su zahvatila široke slojeve, nasilja i sustavnog nijekanja ljudskih prava.

Crkva tom sveopćem poslanju ne moe izmaći; ono za nju predstavlja snanu obvezu. Budući da je Krist povjerio misijsko poslanje u prvome redu Petru i apostolima, ono danas prije svega spada u dunost Petrova nasljednika, kojega je Boja providnost izabrala da bude vidljivi temelj crkvenog

jedinstva, te biskupe koji su izravno odgovorni za navještaj evanđelja, bilo kao članovi biskupskog zbora, bilo kao pastiri mjesnih Crkava (usp. *Redemptoris missio*, 63). Obraćam se, stoga, pastirima svih Crkava koje je Gospodin postavio na čelo jedinog mu stada: neka u grudima svakog od vas plamti ar za naviještanjem i širenjem evanđelja! Upravo je to bila briga koja je prije pedeset godina nagnala slugu Bojega Pija XII. da misijsku suradnju učini takvom da bude što primjerenija zahtjevima vremena. Osobito u pogledu evangelizacije on je zatražio od zajednica u zemljama drevne evangelizacije da šalju svećenike u ispomoć nedavno osnovanim Crkvama. Ustanovio je tako novi "misijski subjekt" koji je dobio naziv po prvim riječima enciklike "Fidei donum". U vezi s tim je pisao: "Gledajući s jedne strane bezbrojno mnoštvo naših sinova koji su, osobito u zemljama drevne kršćanske tradicije, dionici dobra vjere, a s druge još brojnije mnoštvo onih koji još uvijek iščekuju poruku spasenja, osjećamo gorljivu elju da vas, časno braćo, potaknemo da svojim arom poduprete svetu stvar širenja Crkve u svijetu". Pritom dodaje: "Dao Bog da nakon našega poziva misijski duh dublje prodre u srce svih svećenika i, po njihovu sluenu, raspiri misijski ar u srcima svih vjernika" (AAS XLIX 1957., 226).

Zahvaljujemo Gospodinu na svim obilnim plodovima kojima je urodila ta misijska suradnja u Africi i drugim krajevima svijeta. Mnoštvo svećenika, nakon što su napustili svoje zajednice, stavili su svoje apostolske snage u slubu katkad tek nastalih zajednica u siromašnim krajevima i zemljama u razvoju. Među njima je ne mali broj mučenika koji su, svjedočenju riječi i apostolskom predanju, pridružili rtvu ivota. Ne smijemo isto tako zaboraviti ni mnoge redovnike, redovnice i laike volontere koji su se, zajedno s prezbiterima, rtvovali za širenje evanđelja sve do na kraj svijeta. Neka Svjetski misijski dan bude prigoda da se u molitvi sjetimo te naše braće i sestara u vjeri i svih onih koji se nastavljaju rtvovati na nepreglednom misijskom polju. Molimo Boga da njihov primjer posvuda probudi nova zvanja i novu misijsku svijest u kršćanskom narodu. Zapravo, svaka se kršćanska zajednica rađa kao misijska i upravo se na temelju hrabrosti evangeliziranja mjeri ljubav vjernika prema njihovom Gospodinu. Mogli bismo tako reći da se, kada je o riječ o vjerniku kao pojedincu, ne radi više jednostavno o suradnji u djelu evangelizacije, već o tome da i oni sami osjete da su protagonisti i suodgovorni za misiju Crkve. Ta suodgovornost podrazumijeva da poraste uzajamno zajedništvo među zajednicama i poveća se uzajamna pomoć što se tiče kako osoblja (svećenika, redovnika, redovnica i vjernika volontera) tako i korištenja sredstava koja su danas nuna za evangelizaciju.

Draga braćo i sestre, misijsko poslanje koje je Krist povjerio apostolima tiče se doista svih nas. Neka Svjetski misijski dan bude zato povoljna prilika da toga postanemo dublje svjesni i zajedno zacrtavamo duhovne i odgojne pravce djelovanja koji će unaprijediti suradnju među Crkvama i obučavanje novih misionara za širenje evanđelja u ovom našem dobu. Ne smije se ipak pritom zaboraviti da je prvi i osnovni doprinos koji smo pozvani pružiti misijskom djelovanju Crkve molitva: etva je velika, ali radnika malo – kae Gospodin. Molite dakle gospodara etve da radnike pošalje u etvu svoju" (Lk 10,2). "U prvom redu – pisao je prije pedeset godina papa Pio XII. časne uspomene – molite, dakle, časna braćo, molite više. Sjetite se velikih duhovnih potreba mnogih naroda koji su još tako daleko od prave vjere odnosno uskraćeni za pomoć koja im je potrebna da

istu sačuvaju" (AAS, nav., str. 240). On je također pozvao da se češće prikazuju mise za misije, primjećujući da je "to u skladu s Gospodinovim eljama, koji ljubi svoju Crkvu i eli da se proširi i cvate u svim krajevima zemlje" (isto, str. 239).

Draga braćo i sestre, i ja ponavljam taj poziv koji je danas aktualan više no ikada prije. Neka se u svim zajednicama usrdno moli "Oca našeg koji je na nebesima" da dođe njegovo Kraljevstvo na zemlji. Pozivam osobito djecu i mlade, koji su uvijek spremni za velikodušni misijski polet. Obraćam se bolesnima i onima koji trpe, podsjećajući na vrijednost njihove tajanstvene i nezaobilazne suradnje u djelu spasenja. Pozivam zavjetovane osobe i napose klauzurne samostane da umnože svoje molitve za misije. Neka se, zahvaljujući zauzetosti svih vjernika, na čitavu Crkvu proširi duhovna mreža molitve i potpore evangelizaciji. Neka Djevica Marija, koja je majčinskom brinošću pratila prvu Crkvu na njezinu putu, vodi naše korake i u ovom našem dobu i izmoli nam novu Pedeseticu ljubavi. Neka, napose, u nama probudi svijest da smo svi misionari, da nas, naime, Gospodin sve poziva da budemo njegovi svjedoci u svakom trenutku svoga života. Svećenicima "Fidei donum", redovnicima, redovnicama, laicima volonterima zauzetim na prvim crtama evangelizacije, kao i svima onima koji se na razne načine posvećuju naviještanju evanđelja poručujem da ih se svakodnevno spominjem u svojim molitvama i svima im od srca udjeljujem svoj apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 27. svibnja 2007., na svetkovinu Duhova

Papa Benedikt XVI.